ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 17. februára 2009 *

Vo veci C-552/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) z 21. novembra 2007 a doručený Súdnemu dvoru 11. decembra 2007, ktorý súvisí s konaním:

Commune de Sausheim

proti

Pierre Azelvandre,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), E. Juhász a J. Malenovský,

* Jazyk konania: francúzština.

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Şereş, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. októbra 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Commune de Sausheim, v zastúpení: D. Le Prado, avocat,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a A.-L. During, splnomocnení zástupcovia,

— grécka vláda, v zastúpení: S. Papaioannou, V. Karra a I. Chalkias, splnomocnení zástupcovia,

— holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels, M. de Mol a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,

— poľská vláda, v zastúpení: M. Dowgielewicz a B. Majczyna, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Zadra a J.-B. Laignelot, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 22. decembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania, tak ako bol formulovaný vnútroštátnym súdom, sa týka výkladu článku 19 smernice Rady 90/220/EHS z 23. apríla 1990 o zámernom uvoľňovaní geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia (Ú. v. ES L 117, s. 15).

2 Predmetom sporu vo veci samej je napadnutie správneho rozhodnutia prijatého v priebehu roka 2004. Podľa článku 34 ods. 1 prvého pododseku smernice 2001/18/ES Európskeho parlamentu a Rady z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS (Ú. v. ES L 106, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 77) členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 17. októbra 2002. V zmysle článku 36 ods. 1 smernice

2001/18 bola smernica 90/220 od rovnakého dátumu zrušená. Za týchto okolností musí byť návrh na začatie prejudiciálneho konania preskúmaný z hľadiska ustanovení smernice 2001/18.

3 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi commune de Sausheim (obec Sausheim) a pánom Azelvandrom týkajúceho sa zamietnutia prístupu pána Azelvandra k prefektúrnym listom a k záznamom o vysadení súvisiacim s pokusmi zámerného uvoľňovania geneticky modifikovaných organizmov (ďalej len „GMO“).

Právny rámec Spoločenstva

4 Článok 1 smernice 2001/18 stanovuje:

„V súlade s princípom prevencie je cieľom tejto smernice aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov a chrániť ľudské zdravie a životné prostredie, v prípade:

— zámerného uvoľnenia geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia na akékoľvek iné účely ako umiestnenie na trh v rámci spoločenstva,

— umiestňovanie geneticky modifikovaných organizmov na trh ako výrobkov, alebo vo výrobkoch v rámci spoločenstva.“

5 Podľa článku 2 bodu 3 tejto smernice je „zámerným uvoľnením“ akékoľvek úmyselné zavedenie GMO alebo kombinácie GMO do životného prostredia, pre ktoré sa nepoužili žiadne kontrolné opatrenia na ohraničenie ich kontaktu s obyvateľstvom a so životným prostredím s cieľom poskytnúť im vysokú úroveň bezpečnosti.

6 Článok 4 ods. 1 a 2 tejto smernice definuje všeobecné povinnosti členských štátov v tejto oblasti takto:

„1. V súlade s princípom prevencie členské štáty zabezpečia, aby sa prijali všetky vhodné opatrenia na predchádzanie nepriaznivým účinkom na ľudské zdravie a na životné prostredie, ktoré by mohli vzniknúť zo zámerného uvoľnenia GMO alebo ich umiestnenia na trh. GMO je možné zámerne uvoľniť alebo umiestniť na trh iba v súlade s časťou B, alebo s časťou C.

2. Ktorákoľvek osoba, predtým ako predloží ohlásenie podľa časti B, alebo časti C vyhodnotí environmentálne riziko. Informácie, ktoré sú potrebné, aby sa mohlo vykonať posúdenie environmentálnych rizík, sú stanovené v prílohe III. …“

7 Pokiaľ ide o „postup štandardného povoľovania“, článok 6 ods. 1 a 2 písm. a) smernice 2001/18 stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 5, ktorákoľvek osoba pred uskutočnením zámerného uvoľnenia GMO alebo kombinácie GMO predloží ohlásenie príslušnému orgánu členského štátu, na ktorého území sa má uvoľnenie uskutočniť.

2. Ohlásenie uvedené v odseku 1 má obsahovať:

a) technickú dokumentáciu s informáciami, ktoré sú špecifikované v prílohe III, ktoré sú potrebné k posúdeniu rizík zámerného uvoľnenia GMO alebo kombinácie GMO pre životné prostredie…“

8 Článok 9 tejto smernice stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov 7 a 25, členské štáty sú povinné prerokovať s verejnosťou a kde je to vhodné, so skupinami navrhované zámerné

uvoľnenie. Členské štáty stanovia spôsob tohto prerokovania vrátane odôvodnenej dĺžky lehôt, aby dali verejnosti alebo skupine príležitosť na vyjadrenie stanoviska.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 25:

— členské štáty sprístupnia verejnosti informácie o všetkých uvoľneniach GMO podľa časti B na ich území,

…“

9 Pokiaľ ide o „ohlasovacie konanie“, článok 13 ods. 2 písm. a) tejto smernice stanovuje:

„Ohlásenie bude obsahovať:

a) informácie požadované v prílohách III a IV. Takéto informácie zohľadnia rozmanitosť lokalít, kde sa použije GMO ako výrobok alebo vo výrobku a bude [budú — *neoficiálny preklad*] obsahovať informácie o údajoch a výsledkoch, ktoré sa získali z výskumných a vývojových uvoľnení a ktoré sa týkajú vplyvov uvoľnenia na ľudské zdravie a životné prostredie.“

10 Článok 25 tejto smernice uvádza:

„1. Komisia a príslušné orgány nevyzradia tretím stranám žiadne dôverné informácie, ktoré sa ohlásili, alebo vymenili podľa tejto smernice a ochránia práva k duševnému vlastníctvu, ktoré sa týkajú obdržaných údajov.

2. Ohlasovateľ môže v ohlásení predkladanom podľa tejto smernice označiť informácie, ktorých zverejnenie by mohlo poškodiť jeho konkurenčné postavenie, ktoré sa preto budú považovať [ktoré by sa preto mali považovať — *neoficiálny preklad*] za dôverné. V takýchto prípadoch sa musí dať oprávnené [overiteľné — *neoficiálny preklad*] zdôvodnenie.

3. Po rokovaní s ohlasovateľom príslušný orgán rozhodne, ktoré informácie sa majú považovať za dôverné, a informuje ohlasovateľa o svojich rozhodnutiach.

4. V žiadnom prípade sa nepovažujú za dôverné [nasledujúce — *neoficiálny preklad*] informácie, keď sa predložia podľa článkov 6, 7, 8, 13, 17, 20 alebo 23:

— všeobecný popis GMO, názov a adresa ohlasovateľa, účel uvoľnenia, miesto uvoľnenia a zamýšľané využitia,

— …

— posudzovanie environmentálnych rizík.“

11 Článok 31 tejto smernice, upravujúci výmenu informácií a podávanie správ, vo svojom odseku 3 stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 2 a bodu A 7 prílohy IV,

a) členské štáty vytvoria verejné registre, do ktorých sa zaznamená miesto uvoľnenia GMO podľa časti B;

b) členské štáty vytvoria tiež registre, kde sa zaznamená miesto pestovania GMO podľa časti C, okrem iného aj preto, aby… sa mohli monitorovať možné účinky takýchto GMO na životné prostredie. Bez toho, aby boli dotknuté… uvedené miesta sa musia:

— ohlásiť príslušným orgánom a

— oznámiť verejnosti

spôsobom, ktorý považujú zodpovedné orgány za vhodný a v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami.“

12 Príloha III smernice 2001/18 spresňuje informácie, ktoré majú obsahovať ohlásenia uvedené v častiach B a C tejto smernice, teda v článkoch 5 až 24.

13 Smernica Rady 90/313/EHS zo 7. júna 1990 o slobode prístupu k informáciám o životnom prostredí (Ú. v. ES L 158 s. 56; Mim. vyd. 15/001, s. 402) vo svojom článku 3 ods. 2 stanovuje:

„Členské štáty môžu ustanoviť, že žiadosť o takéto informácie bude zamietnutá, ak má dosah na:

— dôvernosť pri konaní verejných orgánov, v medzinárodných vzťahoch a pri otázkach národnej obrany,

— verejnú bezpečnosť,

…

— obchodné a priemyselné tajomstvo, vrátane duševného vlastníctva,

…

— materiál, ktorého zverejnenie by viedlo k zvýšenej pravdepodobnosti, že životné prostredie, ktorého sa týka, bude v dôsledku zverejnenia poškodené.

…“

14 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica 90/313 (Ú. v. EÚ L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375), ktorá v zmysle svojho článku 10 prvého odseku musí byť prebratá najneskôr 14. februára 2005, stanovuje vo svojom článku 4 ods. 2 prvom pododseku písm. b), e) a h), že členské štáty môžu ustanoviť, že žiadosť o prístup k informáciám o životnom prostredí sa zamietne, ak by ich zverejnenie mohlo nepriaznivo ovplyvniť verejnú bezpečnosť alebo národnú obranu, práva duševného vlastníctva, ako aj ochranu životného prostredia, ktorej sa tieto informácie týkajú.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 Listom z 21. apríla 2004 požiadal pán Azelvandre starostu obce Sausheim v súvislosti s každým uvoľnením GMO na území tejto obce o sprístupnenie verejného oznámenia, záznamu o vysadení, ktorý umožňuje lokalizovať dotknutú parcelu, a prefektúrneho listu sprevádzajúceho tieto dokumenty. Tiež požiadal o zaslanie informačného spisu o každom novom uvoľnení, ktoré sa uskutoční v roku 2004.

16 Keďže starosta na túto žiadosť neodpovedal, pán Azelvandre podal listom z 1. júna 2004 na výbor pre prístup k úradným dokumentom (CADA) návrh, ktorého cieľom bolo získanie prístupu k dokumentom uvedeným v jeho liste z 21. apríla 2004. Tento výbor vydal 24. júna 2004 súhlasné stanovisko k sprístupneniu verejného oznámenia a prvej strany sprievodného prefektúrneho listu. K sprístupneniu parcelového záznamu o vysadení a mapy lokalizujúcej uvoľnenia však vydal zamietavé stanovisko, a to z dôvodu, že takéto sprístupnenie by mohlo nepriaznivo ovplyvniť súkromie a bezpečnosť dotknutých farmárov. Uvedený výbor okrem toho rozhodol o neprípustnosti žiadosti o sprístupnenie informačných spisov o každom novom uvoľnení.

17 Po prijatí tohto stanoviska starosta obce Sausheim sprístupnil 24. mája a 4. augusta pánovi Azelvandrovi verejné oznámenia týkajúce sa piatich uvoľnení GMO vykonaných na území tejto obce a sprievodné prefektúrne listy vzťahujúce sa na dve z týchto oznámení.

18 Pán Azelvandre podal 16. septembra 2004 na Tribunal administratif v Štrasburgu žalobu, ktorou sa domáhal jednak zrušenia implicitného rozhodnutia, ktorým starosta

obce Sausheim zamietol jeho žiadosť o sprístupnenie prefektúrnych listov a záznamov o vysadení v súvislosti s každým uvoľnením GMO na území tejto obce, a jednak uloženia povinnosti tomuto starostovi, aby uvedené dokumenty sprístupnil.

19 Rozsudkom z 10. marca 2005 Tribunal administratif v Štrasburgu zrušil implicitné rozhodnutie starostu obce Sausheim o zamietnutí prístupu pána Azelvandra k prefektúrnym listom týkajúcim sa ostatných pokusov uvoľnenia GMO a k záznamom o vysadení týkajúcim sa piatich pokusov (okrem informácií o menách), pričom starostovi tejto obce nariadil tieto dokumenty sprístupniť pánovi Azelvandrovi.

20 Obec Sausheim sa proti tomuto rozsudku odvolala na Conseil d'État a navrhla jeho zrušenie.

21 Conseil d'État má pochybnosti, pokiaľ ide o výklad povinností informovať verejnosť v oblasti zámerného uvoľnenia GMO, tak ako vyplývajú najmä z článku 19 smernice 90/220.

22 Za týchto okolností sa Conseil d'État rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Znamená výraz ‚miesto, kde sa uvoľnenie geneticky modifikovaných organizmov vykoná', teda miesto, ktoré nemôže byť podľa ustanovení článku 19 smer-

nice… 90/220… považované za dôverné, parcelu zapísanú v katastri nehnuteľností alebo širšiu zemepisnú oblasť zodpovedajúcu katastrálnemu územiu obce, na ktorej území sa uvoľnenie uskutoční, alebo ešte širšiu oblasť, ako je kantón alebo departement?

2. Za predpokladu, že pojem miesto sa má vykladať tak, že označuje parcelu zapísanú v katastri nehnuteľností, môže výhrada ochrany verejného poriadku alebo iných dôverných údajov chránených zákonom brániť na základe článku [95 ES] alebo smernice 2003/4… alebo na základe všeobecných zásad práva Spoločenstva zverejneniu údajov z katastra nehnuteľností o mieste uvoľnenia?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

23 Obec Sausheim tvrdí, že „miesto uvoľnenia“ v zmysle článku 25 ods. 4 prvej zarážky smernice 2001/18 sa má vykladať tak, že ide o územie obce, na ktorom sa pokusy vykonávajú.

24 Francúzska vláda sa domnieva, že miestom uvoľnenia môže byť širšia zemepisná oblasť ako parcela zapísaná v katastri nehnuteľností, ktorou môže byť obec alebo kantón.

25 Podľa gréckej vlády by sa miesto uvoľnenia malo definovať ako parcela zapísaná v katastri nehnuteľností, ktorá je tak aj identifikovaná, alebo v prípade neexistencie katastra ako určitá parcela, ktorá je presne lokalizovaná vo vnútroštátnom systéme identifikácie parciel na základe systému zemepisných informácií.

26 Holandská vláda tvrdí, že pojem miesto uvoľnenia sa má ako parcela zapísaná v katastri nehnuteľností vykladať len v určitých prípadoch. Správne a súdne orgány členských štátov majú na účely určenia obsahu tohto pojmu istú mieru diskrečnej právomoci.

27 Poľská vláda tvrdí, že pod miestom uvoľnenia nie je potrebné rozumieť parcelu zapísanú v katastri nehnuteľností, ale širšiu zemepisnú oblasť určenú tak, aby bol zabezpečený vhodný prístup verejnosti k informáciám o uvoľnení GMO do životného prostredia, pričom sú chránené hospodárske záujmy subjektov, ktoré toto uvoľnenie vykonávajú.

28 Komisia Európskych spoločenstiev poukazuje na to, že miesto uvoľnenia musí byť stanovené podľa údajov, ktoré sú odovzdané príslušným orgánom osobou predkladajúcou im ohlásenie, a to z prípadu na prípad, na základe postupov stanovených v častiach B a C smernice 2001/18.

Odpoveď Súdneho dvora

29 Aby bolo možné odpovedať na túto otázku, je na úvod potrebné uviesť, že článok 25 ods. 4 smernice 2001/18, ktorý stanovuje, že určité informácie týkajúce sa zámerného uvoľnenia GMO do životného prostredia nemôžu byť dôverné, patrí do súboru pravidiel týkajúcich sa rôznych postupov uplatňovaných pri takýchto uvoľneniach. Tieto pravidlá sa inšpirujú cieľmi uvedenej smernice, tak ako sú výslovne uvedené v jej odôvodneniach č. 5, 6, 8 a 10, teda ochranou ľudského zdravia, zásadou preventívnych opatrení a zásadou prevencie, ako aj transparentnosťou opatrení na prípravu a uskutočnenie uvedených uvoľnení.

30 Pokiaľ ide o posledný uvedený cieľ, treba zdôrazniť, že režim transparentnosti stanovený touto smernicou sa odráža najmä v jej článku 9, ako aj v jej článku 25 ods. 4 a článku 31 ods. 3. V týchto ustanoveniach mal totiž zákonodarca Spoločenstva v úmysle nielen vytvoriť mechanizmy prerokovania plánovaného zámerného uvoľnenia s verejnosťou vo všeobecnosti a podľa okolností aj s určitými skupinami, ale aj zakotvenie práva verejnosti na informácie o takejto činnosti a tiež zavedenie verejných registrov, v ktorých sa zaznamená miesto každého uvoľnenia GMO.

31 Ako uviedla generálna advokátka v bodoch 45 a 48 svojich návrhov, z týchto ustanovení tiež vyplýva, že v nich vyjadrené práva sa úzko viažu na informácie, ktoré majú byť predložené v rámci ohlasovacieho konania, ktoré musí byť dodržané pri každom zámernom uvoľnení GMO na iné účely, ako je ich umiestnenie na trh, v súlade s článkami 5 až 8 smernice 2001/18.

32 Z takto stanovenej väzby medzi ohlasovacím konaním a prístupom k informáciám o plánovanom zámernom uvoľnení GMO vyplýva, že okrem prípadov výnimiek stanovených smernicou môže dotknutá verejnosť požiadať o sprístupnenie všetkých informácií predložených ohlasovateľom v rámci postupu povolenia, ktorý sa týka takéhoto uvoľnenia.

33 Pokiaľ ide o povahu týchto informácií, článok 6 ods. 1 a 2 smernice 2001/18 stanovuje, že ktorákoľvek osoba pred uskutočnením zámerného uvoľnenia GMO predloží ohlásenie príslušnému orgánu členského štátu, na ktorého území sa má uvoľnenie uskutočniť, pričom toto ohlásenie musí obsahovať technickú dokumentáciu s informáciami, ktoré sú špecifikované v prílohe III tejto smernice. Okrem toho podľa článku 13 ods. 2 písm. a) tejto smernice tieto informácie zohľadnia rozmanitosť lokalít, v ktorých sa použije GMO.

34 Členské štáty sú pri zohľadnení práve týchto okolností povinné podľa článku 4 ods. 1 a 2 smernice 2001/18 dbať na to, aby sa prijali všetky vhodné opatrenia na predchádzanie nepriaznivým účinkom na ľudské zdravie a na životné prostredie, ktoré by mohli vzniknúť zo zámerného uvoľnenia GMO, a vykonať vyhodnotenie prípadných environmentálnych rizík vyplývajúcich z takéhoto uvoľnenia.

35 Pokiaľ ide o mieru presnosti informácií, ktoré majú byť predložené, je potrebné uviesť, že táto miera, ako vyplýva z prílohy III smernice 2001/18, závisí od vlastností plánovaného zámerného uvoľnenia GMO. V tejto súvislosti obsahuje príloha III B tejto smernice, týkajúca sa projektov uvoľnenia geneticky modifikovaných vyšších rastlín, podrobné ustanovenia o informáciách, ktoré musí ohlasovateľ predložiť.

36 Medzi informáciami, ktoré musia byť uvedené v technickej dokumentácii sprevádzajúcej ohlásenie, musí byť v súlade s ustanoveniami prílohy III B bodom E tejto smernice umiestnenie a rozsah miest uvoľnenia, ako aj opis ekosystému miesta uvoľnenia vrátane podnebia, flóry a fauny a tiež blízkosť úradne vyhlásených biotopov alebo chránených oblastí, ktoré môžu byť ovplyvnené.

37 Pokiaľ ide o uvoľnenie iných geneticky modifikovaných organizmov, ako sú vyššie rastliny, príloha III A časť III bod B uvádza medzi informáciami, ktoré majú byť uvedené v technickej dokumentácii sprevádzajúcej ohlásenie, geografické umiestnenie a topografický údaj miesta alebo miest uvoľnenia, ako aj opis cieľových a necieľových ekosystémov, ktoré budú uvoľnením pravdepodobne ovplyvnené.

38 Údaje o geografickom umiestnení zámerného uvoľnenia GMO, ktoré musia byť uvedené v ohlásení takéhoto uvoľnenia, tak zodpovedajú požiadavkám, ktorých cieľom je stanovenie konkrétnych účinkov takejto činnosti na životné prostredie. Ako vyplýva z dvoch predchádzajúcich bodov, údaje o lokalite podobného uvoľnenia teda musia byť definované vzhľadom na vlastnosti každého uvoľnenia a na prípadný dosah na životné prostredie.

39 Na prvú otázku je preto potrebné odpovedať, že „miesto uvoľnenia“ v zmysle článku 25 ods. 4 prvej zarážky smernice 2001/18 je určené na základe všetkých informácií o umiestnení uvoľnenia predložených ohlasovateľom príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má toto uvoľnenie uskutočniť v rámci postupov uvedených v článkoch 6, 7, 8, 13, 17, 20 alebo 23 tejto smernice.

O druhej otázke

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

40 Obec Sausheim zastáva názor, že článok 95 ES a smernica 2003/4 umožňujú vnútroštátnym orgánom rozhodnúť o tom, že informácie týkajúce sa umiestnenia pokusov súvisiacich so zámerným uvoľnením GMO môžu byť považované za dôverné z dôvodov vyplývajúcich z ochrany verejného poriadku a verejnej bezpečnosti.

41 Francúzska vláda tvrdí, že za predpokladu, že by Súdny dvor dospel k názoru, že miesto uvoľnenia predstavuje parcelu zapísanú v katastri nehnuteľností, článok 4 ods. 2 smernice 2003/4 by mal byť vykladaný v tom zmysle, že príslušným orgánom umožňuje z prípadu na prípad preskúmať, či záujmy súvisiace predovšetkým s ochranou verejnej bezpečnosti bránia — bez ohľadu na záujmy ohlasovateľa — zverejneniu informácií o uvedenom mieste.

42 Grécka vláda uvádza, že za predpokladu, že by sa za „miesto uvoľnenia“ považovala parcela zapísaná v katastri nehnuteľností, výhrada ochrany verejného poriadku alebo iných dôverných údajov chránených zákonom by sa mohla proti zverejneniu katastrálnych údajov o mieste uvoľnenia uplatniť len výnimočne a pod podmienkou, že by bola odôvodnená dostatočne a nie všeobecným spôsobom.

43 Podľa poľskej vlády v zásade možno v prípade, že by sa za miesto uvoľnenia považovala parcela zapísaná v katastri nehnuteľností, uplatniť proti zverejneniu katastrálnych

údajov výhradu ochrany verejného poriadku na základe smernice 2003/4 a článku 95 ES.

44 Komisia tvrdí, že právo Spoločenstva neupravuje žiadnu výhradu verejného alebo iného poriadku, ktorá by mohla byť uplatnená proti pravidlu uvedenému v článku 25 ods. 4 prvej zarážke smernice 2001/18.

Odpoveď Súdneho dvora

45 Aby bolo možné odpovedať na druhú otázku vnútroštátneho súdu, je potrebné pripomenúť, že článok 25 ods. 1 až 3 smernice 2001/18 stanovuje režim, ktorý presne definuje dôverné zaobchádzanie, ktoré sa môže uplatniť na jednotlivé údaje oznámené v rámci ohlasovacích konaní a výmeny informácií na základe tejto smernice.

46 Z týchto ustanovení vyplýva, že zverejniť nemožno dôverné informácie ohlásené Komisii a príslušnému orgánu alebo informácie, ktoré boli predmetom výmeny na základe uvedenej smernice, ani informácie, ktoré by mohli poškodiť konkurenčné postavenie, a že práva k duševnému vlastníctvu, ktoré sa týkajú získaných údajov, musia byť chránené. Okrem toho podľa ods. 2 a 3 uvedeného článku 25 príslušný orgán po rokovaní s ohlasovateľom rozhodne s ohľadom na jeho „overiteľné zdôvodnenie“, ktoré informácie sa majú považovať za dôverné, pričom ohlasovateľ je následne informovaný o rozhodnutí, ktoré príslušný orgán v tejto súvislosti prijal.

47 Súborom týchto ustanovení teda smernica 2001/18 vytvorila v dotknutej oblasti vyčerpávajúcu právnu úpravu týkajúcu sa jednak práva verejnosti na prístup k informáciám a jednak existencie prípadných výnimiek z tohto práva.

48 Pokiaľ ide o informáciu o mieste uvoľnenia, je dôležité zdôrazniť, že podľa článku 25 ods. 4 prvej zarážky tejto smernice sa v nijakom prípade nemôže považovať za dôvernú.

49 Za týchto okolností nemôžu okolnosti súvisiace s ochranou verejného poriadku a iných dôverných údajov chránených zákonom, ako ich uviedol vnútroštátny súd vo svojej druhej otázke, predstavovať dôvody umožňujúce obmedzenie prístupu k informáciám vymenovaným v článku 25 ods. 4 smernice 2001/18, medzi ktorými sa nachádza najmä informácia o mieste uvoľnenia.

50 Súdny dvor už totiž rozhodol, že obava z vnútorných ťažkostí neoprávňuje členský štát, aby riadne neuplatňoval právo Spoločenstva (pozri najmä rozsudok z 9. decembra 1997, Komisia/Francúzsko, C-265/95, Zb. s. I-6959, bod 55). Pokiaľ ide osobitne o zámerné uvoľnenie GMO do životného prostredia, Súdny dvor v bode 72 svojho rozsudku z 9. decembra 2008, Komisia/Francúzsko (C-121/07, Zb. s. I-9159), rozhodol, že aj za predpokladu, že príčinou problémov, ktoré Francúzska republika uvádzala, bola skutočne aspoň sčasti implementácia predpisov Spoločenstva, členský štát sa nemôže odvolávať na ťažkosti pri uplatnení, ktoré vznikli v štádiu vykonania aktu Spoločenstva, vrátane odporu jednotlivcov, na ospravedlnenie toho, že nerešpektoval povinnosti a lehoty vyplývajúce z právnych predpisov Spoločenstva.

51 Tento výklad smernice 2001/18 má oporu v požiadavke vyplývajúcej z článku 25 ods. 4 tretej zarážky, podľa ktorej sa za dôverné nemôžu považovať informácie týkajúce sa posudzovania environmentálnych rizík. Uvedené posudzovanie sa totiž môže uskutočniť len pri plnej znalosti plánovaného uvoľnenia, keďže v prípade neexistencie takýchto informácií by prípadné dosahy zámerného uvoľnenia GMO na ľudské zdravie a životné prostredie nemohli byť platne posúdené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. decembra 2008, Komisia/Francúzsko, už citovaný, body 75 a 77).

52 Je potrebné dodať, ako v bode 56 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, že členský štát sa pri zamietaní prístupu k informáciám, ktoré by mali byť v zmysle smerníc 2001/18 a 90/220 verejnosti k dispozícii, nemôže dovolávať výnimiek vyplývajúcich z ustanovení smerníc 90/313 a 2003/4.

53 Napokon, pokiaľ ide o článok 95 ES, na ktorý poukázal vnútroštátny súd, postačuje uviesť, že dotknutý členský štát nevyužil možnosť vyplývajúcu z tohto článku.

54 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ustanoveniami článku 3 ods. 2 smernice 90/313, ako aj článku 4 ods. 2 smernice 2003/4, podľa ktorých môže byť žiadosť o informácie o životnom prostredí zamietnutá, ak by mohlo zverejnenie požadovaných informácií poškodiť určité záujmy, medzi ktoré patrí verejná bezpečnosť, nemožno úspešne namietať proti uplatneniu požiadaviek transparentnosti, ktoré vyplývajú z článku 25 ods. 4 smernice 2001/18.

55 Z toho vyplýva, že na druhú otázku je potrebné odpovedať v tom zmysle, že výhrada ochrany verejného poriadku alebo iných záujmov chránených zákonom nemôže brániť zverejneniu informácií uvedených v článku 25 ods. 4 smernice 2001/18.

O trovách

56 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **„Miesto uvoľnenia“ v zmysle článku 25 ods. 4 prvej zarážky smernice 2001/18/ES Európskeho parlamentu a Rady z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS je určené na základe všetkých informácií o umiestnení uvoľnenia predložených ohlasovateľom príslušným**

orgánom členského štátu, na ktorého území sa má toto uvoľnenie uskutočniť v rámci postupov uvedených v článkoch 6 až 8, 13, 17, 20 alebo 23 tejto smernice.

2. Výhrada ochrany verejného poriadku alebo iných záujmov chránených zákonom nemôže brániť zverejneniu informácií uvedených v článku 25 ods. 4 smernice 2001/18.

Podpisy